

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Helyben: negyedévre 3 kor. — egész évre 12 kor.
 Ydéken: negyedévre 5 kor. — egész évre 20 kor.

Felolós szerkesztő és lapkiadótulajdonos:

LÁSZLÓ JOZSEF.

Egyesszám ára 4 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Debrecen, Csapó-utca. — Telefon 27.

TOLLHEGYEN.

— augusztus 2.

(Kludskynál.) Oroszlánok, tigrisek mutaványoznak, engedelmesskednek nagy szolgálatkészséggel.

— Ilyet még nem láttam! jegyzi meg valaki.

— Látszik — felel egy mellette ülő képviselő — hogy nem járál az országgyűlésen! Ott látsz csak idomított oroszlanokat és tigriseket, de bőven!

*

(Veszedelmes hitelező.) Egy fiatal újságírónál nagyon sűrűn kopogtat a szabója. Néha bizony elég gorombán követeli a fizetséget.

— Ezer szerencse (fakad ki végre a zaklatott ifju) hogy maga nem... honvédelmi miniszter!

*

(A gőzmalmok sztrájkja.) Nagyon gyanus nekünk, hogy a budapesti malmok sztrájkja akkor ütött ki, amikor az osztrákok bojkottálják a magyar lisztet. A budapesti molnárok ilyen formán a bécsi malmokra hajtják a vizet.

*

(A drága hus.) A budapesti mészárosok azzal fenyegetődznek, hogy bezárják az üzleteiket, ha nem oldódik fel a szerbiai háztár. E miatt nincs elég vágómarha, ők pedig nem emelhetik tovább a husárakat. He

lyesen van. A pontos font embereit kell hogy fontos pontnak tekintse a külügyminiszter.

*

(Vázsonyi.) Éppen csak neki nem szabad Magyarország liberális és demokrata szerepét kétségbevonnia. Csakis a liberális és demokrácia tultengése mellett lehetséges, hogy ez az ur szabadon becsnérelhesse a magyar történelmet és agrárbetyárnak szidalmazhassa a magyar középosztályt. Nem jó pedig egész társadalmi osztályokat bemocskolni, mert ebből furesa revanche következhet még!

Iparosok

— augusztus 2.

Az élet ma már sokat követel. Becsületesnek, munkásnak, hűnek lenni nem elég. Jogos számításuk az érvényesülésre és előmenetelre csak azoknak lehet, akik a normális munkánál napról-napra, szigorú következetességgel, valamivel többet dolgoznak s megszerzett ismereteikhez napról-napra, szigorú következetességgel valamit hozzácsatolhatnak, Carnegie mondja ezt, aki mondásával nem tapsokat, hanem milliókat szerzett.

Ki ki annyit ér, amennyije testiekben, lelkiekben van s az élet szemét megosolni már nem lehet, vagy ha igen, csak pillanatra. A mi országunk az apostolok országa. Minden eszmének,

minden igének megvan itt a maga apostola bőven. De az az apostol, aki végig járja az országot, lánggra tudná gyújtani azzal az igével, hogy folyton-folyvást tanulni kell mindenkinek, — az az apostol sokat megérdemelne.

Voltak boldog idők, mikor megéltünk a dicsekvésből, voltak, mikor megéltünk a panaszkodásból, — ma sem egyikből, sem másból nem lehet már megélni és a reform és reviziótervvel is csak magunkat áztatjuk.

Az élet a maga meztelen valóságával tartja karján szemünk elé sanyaru gyermekét: a szükségét, amely napról-napra nő és sivalkodó hangon kenyeret kér, kenyeret és egyelőre semmi mást, de azzal is sokat kér. És halomra dől sok művész rendszer, sok ragyogó szellemi építmény, sok kacskaringós paragrafus, mert nem tud kenyeret adni. S az emberiség betevő falatjával. Sorra, rendre leltározni kezdi a nagy közvagyon, azt, amit az Isten adott s azt, amit az ember teremt. Fűrkeszi eloszlását, mérlegeli, hogy megkapja-e mindenki a jogos keresményét. A milliók és milliárdok, amelyek felgyülemlenek, nem azokból a fillérekéből szüremlenek-e össze, melyeket a szegények falatjából elharap a kapzsiság? Keresi a rendszert, az új törvényt, mely az igazságtalanságokat szabályozná s a gyengének az erős ellen védelmet nyujtanak.

Augusztus 2.

— Az ünnepi beszédek. —

I.

Miszthy Mihály főisk. szénior beszéde a Petőfi-szobornál.

Hősök és félistenek alakjai tűnnek fel lelki szemünk előtt, ha szabadságharcunknak ama véres napjairól emlékezünk, melyeknek egyike 1949 aug. 2-a. Halált megvető, hazáért, annak szabadságáért, függetlenségéért élni halni kész elszántsággal rohannak a véres mezőkön a „Talpra magyar” lánglelkű szózatától fellelkessült honvédek, hogy diadalra juttassák azt a nemzetiszínű lobogót, melyen a szabadság, egyenlőség, testvériség hármasszava ragyog, mely vízhangra talál a bérces Kárpátok sziklatalain, honnan visszazeng, visszaharsog az egész hazán keresztül a szent jelszó. Megrendül a hármasszó, hősök véréből piroslik a négy folyam, a költő szózata csatázajba vész: Itt az idő, most, vagy soha! Alig van a hazának egy talpalatnyi földje, melyet vér ne áztatna: az ifju odahagyja mátkáját, még az öregek lelkét is megszállja a szent lelkesedés, fiaikkal és unokáikkal együtt küzdenek, hogy mind megannyi agg Simeonok megérjék az ígért ama nagy napjának fölvirradatát, melyet ifjuságuktól fogva vágyva vágytak látni. De vajjon megérték-e s megértik-e mi fiak és unokák? Nem fejtetem!

Minden igazán érző honfiúnak és honleánynak megsugja a szíve.

E gyászos napok emlékezete csillogó könyvet csal ki szemünkből s az egész haza földjét elárasztó osztrák és orosz haramiak által letiport honvédseregek utolsó felsőhajtásai gyászt lopnak szívünkbe és sötét felhőkkel, mint sűrű fátyollal borítják be hazánk kék égét, mely folyton derül, borul, de vajjon mikor gyulad ki mind az a 12 fénylő csillag, melyet az 1848 i. márciusi ifjuság hőszerelemé varázsolta oda?

Ezen márciusi ifjuság éltető lelke, lánglelkű költője a szabadság dalnoká Petőfi Sándor, kinek végzetes eltűnéséről méltó megemlékezünk e helyen az aug. 2 i. események vázolásá előtt.

1849 július 31-ike az a végzetes nap, a mikor utoljára látják Petőfit a segesvári csatán. Szekelykeresztúron egy birtokos vendégszerető házában száll meg a nagy költő. A csata napjának reggelén a csatad viruló leánya fölkeri Petőfit, hogy szavaljon el egyet költeményei közül. A költő némi merengés után csodálatos előzetes hatása alatt elszavalja az „Egy gondolat bánt engemet” című költeményét. Valami tulvilági fény ragyog szemében s megrázó erővel zeng beszédes ajkairól az örökszép rapszódia:

Ott esem el én

A harc mezején;

Ott folyjon az ifju vére ki szívemből,

S ha ajkam örömteli végszava zendül:

Hadd nyelje el azt az acélzörög,
 A trombita hangja, az ágyudoréj;
 A holttestemen át

Futó paripák

Száguldjanak a kivitt diadalra,

S ott hagyjanak engemet összetiporva...

A jóslat még azon nap beteljesült. Petőfi a csatateren elesett. Ott nyugszik a többi névtelen hősszel együtt közös sírban. Megnémult a lant, melynek lelket bátorító, szívet lelkesítő pengése nem varázsolja többé a csataterre a honvédek ezreit. A jóslat azonban nem egészen teljesült, mert, fájdalom, nem kivitt diadalra száguldottak a futó paripák. A túlerő győzött, egyik veresség a másik után érte seregeinket. A partaskodás és az egyéni önérdek, meg a tulságos loyaltással egyenértékű nemzeti nagy vétünk, elhomályosította a szent eszmét, a melyért minden magyar egy szívvel, egy lélekkel, egy skarattal vette föl a küzdelmet s az lett okozója a szomorú emlékezetű debreceni csatának is. Gyászolni kellene inkább nemzeti bűneinket s levetkezve azokat munkálkodni a haza jólétéért, mint ragyogó ünnepegekkel vakítani szemünket s dédelgetni nemzeti hiúságunkat.

Te pedig lánglelkű dalnoká a haza szeretőnek, ki könnyezve nézed az egekben szegény hazánk vergődését, mely még mindig messze áll az akkori nagy időkben kitűzött céltől: gyujtó szózataid, örökké élő szellemeid lángpálloza járja át a szíveket, veséket, hog-

És megszületik a szociális gondolkozás, a materialis világnézet, mely a maga szemével és lelkével nézi a dolgokat s a társadalmat felosztja egyszerűen munkaadókra, munkásokra és fogyasztókra, vagy keresőkre és eltartottakra.

Ez előtt a gondolkozás előtt leomlanak a kínai válaszfalak a mezőgazdaság, ipar és kereskedelem között, bennünk csak a nemzeti munka egy-egy irányát látja, melynek alkalmazkodnia kell a többiekhez. És a haza eszméinek úgy áll, mint a szigorú édesanyáé, aki egyforma szívet gondoskodik minden gyermekéről, nem engedi, hogy egyik nélkülözzön s nem tűri, hogy a másik pazaroljon.

Lebbentsük kissé meg a szociális gondolkozás függönyét s tekintsünk bele csak egy kis villanásra abba a gondolatvilágba, amely a szociális tan mögött rajzik. Ez a tan azt tudja, hogy van egy sok millió tagu család, az emberiség, mely mindennap eszik s érzelmeikkel, erkölcsökkel és szokásokkal társadalmat alkot.

Van azután termelés, mely ezt a családot mindennel ellátja.

Kell lenni végül törvénynek, melyet az emberiség öröktől fogva kutat, soha teljesen meg nem talált, bár érte tűzön és véren százszor keresztül ment, kell lenni törvénynek, mely a termelést úgy végzi s javait úgy osztja meg, hogy ezzel egy emberiség nagy családjának boldogságát, testi-lelki gazdagságát biztosítja. A világot ellátó termelésnek főtényezői: a természet és a munka. Ez a kettő összefoglal minden értéket, ami a világon van és sarkétele a társadalmi politikai gazdaságtannak, hogy „minden vagyonnak atyja a munka és anyja a föld.”

A termelés eszközei a tőke és a gép.

A föld és a munka — ez a mi mindenségünk.

A föld az istenség hitbizománya

az emberség számára. Örök, elpusztíthatatlan és kimeríthetetlen tőke. A földről a fiui szeretet azon leggyöngédebb, legmelegebb, legtiszteletadóbb hangján szabad csak szólni, amelylyel az édes anyjáról szól az ember.

Es a munka, a termelés motor ereje, épp oly örök, elpusztíthatatlan és kimeríthetetlen kincse az emberiségnek, mint maga az anyaföld. Millió és millió szívvel, lélekkel, észszel bíró eleven motornak örök időkre biztosított ujjaszülető ereje, mely földdel összekötve teremteni képes.

E párosuló két őserő törvényes szülötte a gazdaság, az egyetemes emberi jólét, az ember teremtésének első és utolsó célja.

Politikai hírek.

— **Barabást megválasztották.** Nagy kőrösről jelentik a Magyar Távirati Irodának: Barabás Bélát ma itt egyhangulag képviselővé választották.

— **A közigazgatási reform.** Ischlből táviratozzák: Andrassy Gyula belügyminiszter a tegnapi audiencián a folyóügyekről referálván, a király elé terjesztette azon memorándumot is, amely a kormány által tervezett közigazgatási reform. alapelveit, ráfolya.

A politikai helyzet.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, augusztus 2.

A politikai élet immár elcsendesedett. A fővárosban alig tartózkodik néhány képviselő, minden szünetel, csak a minisztériumokban folyik a nagy munka a parlament munkálkodásának előkészítésére.

Barmily nagy is lesz azonban a nyugalom a centrumban, a periferiakon élénk politikai mozgalmak vannak készülődésben.

(A nemzetiségek.)

Teljesen megbízható forrásból értesítések bennünket arról, hogy a nemzetiségek

pártja augusztus hónap végén nagy párt-szervezési akciót kezd az ország nemzetiséglakta vidékein.

A tervezési mozgalmat természetesen a nemzetiségi képviselők vezetik, a kik csoportosan kerületenként fogják bejárni az ország nemzetiséglakta vidékeit, hogy ott a hol még ez nincsen, megszervezzék a pártjukat.

Nagy előnyükre lesz a nemzetiségeknek, hogy Andrassy Gyula gróf belügyminiszter a legliberálisabban kezeli az egyesülési és gyülekezési jogot s így nemcsak szervezkedésre lesz bő alkalmuk, de majd tág tere nyílik a nemzetiségi izgatásnak.

A magyar pártok aligha fogják ezt telenül nézni, tudunkkal vannak, akik máris szervezkednek ellene.

(Miniszterek utazása.)

Kossuth kereskedelmi miniszter ma délután Karlsbadba utazik, ahonnan mintegy három heti tartózkodás után rövid időre Herkulesfürdőre utazik

Ischlből jelentik: Wekerle Sándor dr. miniszterelnök és Andrassy Gyula gróf belügyminiszter, reggel eltávoztak Ischlből és Ó Ausseeba tettek kirándulást, a honnan Bécsen át Budapestre utaznak; ide pénteken reggel érkeznek meg.

A debreceni csata emléke.

A főiskolai ifjuság ünnepélye.

— Saját tudósítónktól. —

— augusztus 2.

A debreceni csata évfordulója napját nagy lelkesedéssel ünnepelte meg ma a főiskola hazafias ifjusága és a város közönsége. Az ifjuság napok előtt felhívásokat bocsátott ki már jó előre, hogy városunk hazafias közönsége ez ünnepségen minél nagyobb számmal vegyen részt. A hírlapok az ifjuság kérelmére nemzetiszínű zászlók kitételére kérték fel a város közönségét.

A városban tartott ünnepi actust ezenél többen hallgatták végig, a honvéd temetőben is jelen voltak a temületeken kívül 5-600-an,

minden magyar egy szívvel, egy lélekkel, egy akaratval küzdjön, munkálkodjék a kivivandó nagy diadalomért, a haza függetlenségéért, önállóságáért. Éljen, éljen örökké szellemed a magyar nép között.

II

Vargha Antal hittanh beszéde a honvédelemnél.

Mélyen tisztelt közönség! Szeretett Honfitársaim!

Harangok zugása nem tudathatná élebbben, mint a lelkünk harján megcsendült érzelem, a hitatos szociozsma nem hirdethető sejtelmesebben, mint szívünk dobogása, hogy ma kegyeletos ünnepet ül Debrecen város polgársága.

A szivekben lakozó hazaszeretet lángja az öröm és fájdalom két ellentéte között lobog, ha felujul a törtételem lapjain a mult idők csodálatos világa. Oh mert ha e haza multjába tekintünk, bár öröm vert tagyát szívünkben, midőn látjuk, hogy voltak e hazának bátor fiai, kik a hazaszeretettől áthatva összemerték mérni fegyereiket fél Európával s a fájdalom érzete rezgi át szívünket, a midőn látjuk, hogy ennek a megsza idegenből kiüldözött népek mily sokszor kellett jobb fiait megírni saját birtokának, szeretteinek megvédelmezéséért.

Az öröm és fájdalom érzete rezeg át lelkünkön e helyen is Sz. H. hol 57 évvel

ezelőtt Nagy Sándor dicső tábornokunk maroknyi csapata szállott szembe az északi kolosszus sötét hadával. Örvendünk, mert a magyar fegyver éle mezmutatá a kozáknak, hogy ha még egyszer olyan nagy is a fehér cár serege, nem hátrál meg láttára és fájdalom futja át keblünket, mert a magyar legnagyobb hibája a pártoskodás lekaszaboltatott itt egy vitéz sereget!

Szeretett H. mint az alpes égyverő te tejéről megindult hőzuhatag erejében és hálványban növekedve rohan örült vágatással vakmerő utján ő, mint a kis forrásból eredő kis patak futásában mellékágakat egyesítve egyre nagyobbodik s utoljára szilaj zugásai tör át büszke bércen: akként 1848 március 15-én három szó zengelt át a hazán szilaj zugással bércen völgyeo egyaránt Szabadság, Egyenlőség, Testvériség.

De míg az ország örömmámorban uszott, míg az egyes édes ábrándokba merülve tervezgetett a jövendő boldog alkotásairól, a bécsi átkos kamarillát bántotta a dalnokok szabadság dalai, félt, hogy kidül alóia a trón számolya, s segélyül hívá a pokol legádá zabb ördögeit s kilencfelől zudítá ránk a bérencs hordait, hogy a hol előbb, virágzó városok békés ólén boldog családok élveztek a szabadság gyönyöreit, „olt füstölög az szkök feleit meggyalázott özvegyek imádkozanak szabadító halált saját árvákra,” hogy a most ujra éledni kezdő, virágos kerübez hasonló ország kietlen temetővé változnék, hogy a gyűlölet mérges nyila ontaná ki a

bátor férfi várát s a mi nagyjaink legördült feje leane az ő trónjának számolya.

Kitört a harc. Ón de micsoda harc volt az! Petőfi lángszese, Jókai keleti ecsete, Kossuth Lajos bübajos ékesszólása kellene ahhoz, hogy én azt méltóan lefessek.

Mint a nyughelyéről felriasztott orosz-lán állott szembe a magyar a bérencs hadával. S „ki már egyszer Európa homlokán tombolt, bámulatba ejté ismét a világot”. Mintha ujra világhódító Attila, honalapító Ápéd törökverő Hunyady s labbané üző Rákóczi vezetne volna azt a dicső honvéd sereget, mely nem tudni hogyan támad, mégis mintha szülte volna 3 század! Az ifju honvédsereg csudákat művelt. A gyermek megtanult h snek, férfunak lenni s midőn a vértől párolgó mezőn sebektől borítva egy egy eis maradt közülök, ajkaik az utolsó vonaglások között is azt susogták: Előre! Éljen a haza!

— Mélyen tisztelt közönség! Minden igaz ügynek van azonban hóhéra! Észak felől hideg szél sivitotta keresztül a mezőt meztelenül élesen, hogy megdermesze a gyűzőt bismok seregét s fagyos lehellatével eloltsa a lángoló tüzet. Az északi kolosszus megmozdult!

Ránk zudultak észak csordái, számszerint 200 000-reu, üszköt vetettek hazánkra, a hol elvonultak égs falvak, letarolt erdők, lelegett mezők, vérnyomok jeilótek utjokat. A doni kozák a Tisza vizéből itatta lovait.

Gyülekezés.

Délután 3 órakor már nagy emberáradat lepté el a Collegium udvarát, környékét és kijáróit. A közönség sietett az ünnepség első actusának meghallgatására.

Az ifjúság ez ünnepbe belevonta a társadalom minden rétegét. Jelen volt azon a vármegyei tiszviselői kar Pákozdy, megyei főjegyző és a városi tisztikar Oláh Károly tanácsnok képviselőivel.

Az egyesületek testületileg jelentek meg. Elöl az „Egyetértés” zenekara, utána az egyenruhás tizenhárom öreg honvéd, a főiskola ifjúsága, a városi, Egyetértés, Petőfi, Kossuth és Munkás dalegylet, aztán közönség.

A Petőfi szobornál.

Az emlék-ünnepély első actusa a Collegium dísztermével szemben álló Petőfi szobornál vette kezdetét. Megnyitónak a Petőfi dalkör itt elénekelt Petőfi Sándor „Nemzeti dal”-át, mely után Mészáros Mihály, a főiskola ezidei seniora költői szárnyalású beszédben emlékezett meg a szabadságharc egyik nevezetes mozzanatáról, a debreceni 1849. augusztus 2-ikán lefolyt szerencsétlen csatáról. Szép csengő hangjával, mely a hallgatóság szívét megérintette, a magyar szabadság egyik legnagyobb alakjáról, Petőfi Sándorról az ő csudálatos eltűnéséről beszélt, nagy hatást érve el lelkes szónoklatával.

A Petőfi dalkör nevében Sinay Imre tükörnehény lelkes, hatásos szó kíséretében díszes koszorút helyezett a Petőfi szobor talapzatára.

Utána Balla Bertalan joghallgató szavalta el nagy hatással Katona Gyula „Az első honvéd” c. hazafias költeményét. A Petőfi dalkör énekelte még el Huber K. „Szabadság”-dalát, mely után az ünnepély első actusa véget ért.

A szabadság szobornál.

Ezután a főiskolai ifjak és az egyesületek zászlóik alá gyülekezve, a közönség kíséretében a Collegium fűvészkerti utcai ajtaján keresztül, a tűzoltóság kordona között átvonultak az Emlékkertbe, ahol a szabadság szobornál folytatták az ünnepélyt.

Először a Munkás dalegylet énekelte el Huber „Csatadal”-át, mely után Oláh Béla joghallgató lépett a szobor talapzatára. Poétikus beszédben fejtegette a költői a lelkületű ifjú a debreceni csata lefolyását, élesen ostromozza Görgei árulását. Erős hangját mindenfelé hallotta a tömeg és lelkesen éljenezte a szónokot, akinek classikus idéze-

tekben bővelkedő előadását az öreg harcosok helyesítő fejbólintásokkal és halk morajjal kísérték. Utána Földessy József hittanhallgató nagyon szépen, érzéssel szavalta el a „Honvédek emlékezete” c. saját ódai lendületű költeményét.

Előlegesen megállapított programmon kívül a szabadság szobrot megkoszorúzták dr. Bacsó János ügyvéd a Kossuth dalkör nevében, s aztán a Kossuth dalkör alkalmi éneke után megindul a menet a honvéd sírokhoz.

A honvéd temetőben.

A menest a Piac-utcán rendezte sorakozva, élén az Egyetértés zenekarával, annak hazafias ércszóval mellett vonult szép lassan, rendezten a Piac, Hatvan, Bethlen és Mester-utcákon keresztül a honvédtemetőbe. Itten már sokan elmaradtak a menettől, de utközben csaknem ugyanannyian csatlakoztak ahhoz. — A menet elején és végén lovas rendőrök haladtak.

Végre megérkezett a nagy tömeg a honvéd temetőbe, a hol már sokan várakoztak. Elhelyezkedve, a Városi és Egyetértés dalegylet és az ifjúság kicsiny csapata a kimagasló sírdomb tejéjére, alant pedig a közönség. — A Debreceni Dalegylet megnyitó éneke után („Rákóczy a hátra”) Vargha Antal hittanhallgató mondott nagyon szép emlékbeszédet, melyet lapunk mai számának tarcarovatában Mészáros Mihály főisk. senior bevezetésével együtt teljes egészében közlünk. Beszédje végeztével, melyet zajosan megjeleneztek, ugyancsak Vargha a főisk. ifjúsága nevében babér- és cserkoszorút helyezett a kő-oroszlárra.

Ezenek után Szabó István hittanhallgató lépett az emelvényre, s „Augusztus 2.” c. gyűjtőhatású hazafias költeményét nagy hűvel, lelkesedéssel szavalta el, melyet több ízben megakasztott a hallgatóság viharos éljenzése.

Az Egyetértés dalegyesület éneke (Kossuth dal Gaál F. 161) zárta be az ünnepély utolsó főactusát, aztán a közönség a Hymnusz hangjai mellett megindult az Egyetértés zenekar vezetésével vissza a városba, ahol lassanként széteszladozott a porlepte nagy tömeg.

A Petőfi-dalkör hangversenye.

Este fél 9 órakor a Petőfi-dalkör a nagyerdői Dobos pavilonban fényesen sikerült hangversenyt rendezett a csatanap emlékére. Igen előkelő és distingvált közönség töltötte meg a termet, amely között ott láttuk városunk több notabilitását.

Ott voltak: Oláh Károly tanácsnok, Vecsey Imre, Simonffy Imre, Komlóssy Arthur, Rákos Örnagy, dr. Varga Lajos és még sokan.

A táncmulatságot szép, bár rövid programmal előzte meg, melynek során a Petőfi dalegylet hazafias dalokat énekelte, Rákos Alice urleány pedig Ábrányi E. „A magyar nyelv” c. költeményét szavalta meglegő szépen, gyönyörű színzéssel. A közönség, mely zajos éljenzéssel és tapsal honorálta a szép urleány közreműködését, még ráadásat kívánt, mire elszavalta zenekari kísérettel Gyulácsi Pál „Hadnagy uram” c. költeményét.

A hangverseny műsorát vacsora követte, mely után kora reggelig tartó tánc következett.

Az estélyen résztvevők az öreg honvédek is, a kik az első sorban foglaltak helyet.

KÖZIGAZGATÁS.

× **Közigazgatási bejárás.** Említetük nemrégiben a városi telefonhálózat kibővítését, több irányban való kiterjesztését új vonalakkal és állomásokkal. Az új vonalak már el is készültek és legközelebb átadatnak a használatnak. Az állomásokon holnap délelőtt 9 órakor ejtik meg a közigazgatási bejárást, melyen a város részéről Kovács József polgármester és Aczél Géza főmérnök, a rendrség képviselőjében Jeney Miklós rendőrkapitány lesznek jelen.

Egyház és iskola.

Külön temető a baptistáknak. A baptisták ott, ahol községi temető nincs, alig tudják halottaikat eltemettetni, mert az egyes felekezetek a temetőket teljesen a maguk céljaira tartják leköve. Emiatt sok panasz érkezett a belügyminiszterhez és gróf Andrássy Gyula most körrendeletet intézett a törvényhatóságok első tisztviselőihez, így Debrecen város polgármesteréhez is, hogy ott, ahol az egyes felekezetek temetőikből a baptistákat kizárják, külön községi temető nyitását szorgalmazzák. Egyuttal fölhitva a belügyminiszter a törvényhatóságok első tisztviselőit arra is, hogy a temetők zavartalanságát minden körülmények között biztosítsák. Mint értesítünk a debreceni baptisták külön temetőt fognak kéni.

NAPI HIREK.**Augusztus másodika.**

(Itta és a honvéd temetőben 1906. augusztus 2-ikán szavalta: Szabó István hittanhallgató.)

„Egyik esztendő a másik sírját ássa . . .”
Ötvenhét év múlt el tavasz virágása,
Hogy lehullt a zászló, hallgatnak az ágyuk . . .
És mi minden évben neveteket áldjuk,
Akik e virágos sír öln pihentek,
Dicső honvéd csapat, hazavédő szentek!

Van-e a halottnak csendes síri álma?
Elhat-e odáig az ének, a lárna?
Érzitek-e ti, kik elhulltatok értünk,
Hogy néktek szól a mi lelkes ünnepelésünk,
Hogy szabad hazáról suttog a fa lombja,
Árnyalón borulva honvéd-sírhalmokra? . . .

Itt van a simbólum, beszél ez a pornak
A rab unokáiról, a kik leborúlnak
Zengő imádságban csókolni a hantot . . .
Ezt az áldó csókot vegyétek alant, ott,
Ti, kiket megejtett vezér árulása,
Hogy az utókor csak sírokat lássa! . . .

Elporladt vitézek! Szent vértanúk, hősök!
Hiszaváló volt hát a ti erőtök?
Hiába vitézség! . . . A sereg — parányi —
A Sátán hadával szembe mert bár szállni:
Letörött a zászló, kiesett a kézből,
Megcsorbult a kard is, mely küzdött vitézül! . . .

Aztán minek mondjam tovább. Seregeink egyre fogytak, míg végre Világosnál kihullt a kézből a védőkard, hogy bilincsesel cserélje fel. A hatalom elérte célját. Világosnál sirba dőlt Magyarország, koporsónak elég sötét lett az eltiport haza, szentfedőnek az elvesztett szabadság s felisteneink legördült fején csendesen nyugodtatott a hatalom.

A nemzeti tragédia egyik előjátéka e helyen játszódott le. Mélyen a közönség, 57 évvel ezelőtt robogó daliák száguldottak be a tért, csengtek pengtek a kardok acélai; fagyverzőre, ágyuk bömblése töltte be a levegőt. Volt ellenség, mint csillag az égen. Az orosz, mint a sáska lepte el a mezőt. Nagy Sándor maroknyi csapatát állítá szembe a végzet velük. 1500 jó emberével egy del után tartotta föl az özönlő kozák csapatokat, míg végre kiesett a kard a honvéd kezéből s piros honfi vér lepte el a szomjas homokot. Elvesztett a csata s a megmaradtaknak menekülniök kellett. A lelkonyuló nap hol takra, sebasültekre veté utolsó sugarát. Jól jártak, legalább nem látták a nemzet gyilkolást!

M. T. K. Temetőbe az örök feledés házába jöttünk emlékezni! A mult dicsősé gének egy szívünkbe világított sugara s a mult fádalmainak egy szívünkben égő kőnyve vezéreltek ide, hogy a honszerelmem szívünkben lakozó lángja találon táplálékot itte szent helyen, honért halt daliák sírhantja fölött.

Idé zarándoklunk minden évben ki porló

elődeinkhez, e drága hantokhoz, mert honszerelmeiről, magasztos érényről, ősi dicsőségről beszél e por nekünk. Oidozzuk meg azért sorainkat, boruljunk térdre e szentföld s e szentelt hantok előtt, melyet piros honfi vér tett azzá! Tanuljuk meg az itt nyugvó daliáktól, mint kell a hazát lángolon szeretni életben, halálban egyaránt. Tegyük szent és erős fogadást, hogy lelkünknek, minden gondolatja csak egy szót ismerjen, szívünknek minden csepp vére egy szóért dobogjon: a haza szent nevéért!

Ti pedig csendesen nyugvó daliák folytassátok félbeszakított álmatokat a haza boldogságáról s nagyságáról az anyaföld nyugvó kebelében! Nemsokára eljő ismét a kikelet s a hű természet virágokkal takarja mohos sírokat. Majd ha kizöldelnek a fáknek az ágai, azoknak rátok hajló lombjairól csevegjen a kis madár régi dalt, régi dicsőségről! Ha majd végig suhan felettetek az alkonyi szellő, halk hangon mosolyogjon álmaikhoz szelid, altató éneket s ha a porotokból sarjadó virágok lehajjták hozzátok árva fejeket, meséljenek nektek ábrándos regéket itt síró népetek boldog jövőjéről.

De ha meghalljátok, hogy a felettetek elszuhanó szél síralmaiba, kardok csattogása ágyuk bömblése, csaták zaja vegyül, akkor nyiljatok meg ti rég beemett hantok, kel jetek fel porladozó daliák, robogjon előttünk a ti szellemetek. Előre! Ellen a naza!

Mint szabadságért küzdő títán csapat,
Amely megse rendül villám csapás alatt,
Amely győzelemről győzelemre ábit,
Hogy szabaddá tegye késő unokait: —
Akkép harcolatok s hullatok el bátran,
Győzelem, dicsőség édes mámorában!

Am a küzdelemnek drága lett az ára!
Siri, mely sötétség borult a hazára,
Azok, kik elhulltak, boldogabbak voltak;
Az élők voltak csak az — igazi holtak!
Ephieltes után hóhér-pallos jarta,
S reájuk borult a börtön vakhomálya!...

S im! eljöttünk mind, mind! Fiatalok, vének,
Áldozni a hősök szentelt emlékének,
Áldani e hantot imádságos szájjal,
Miz lelkünk fohásza a mennyekig szárnyal...
Eljöttünk — tanulni sírba motok mellett
Hűséget, kitartást s égő honszerelmet!

Itt a kicsiny csoport, tépett zászló alatt,
Tizenhárom agg hős, aki még itt maradt;
Eljöttek hozzátok, koldúsan, szegényen,
— Tudva: honért élni dicsőség, nem szegényen! —

Elhozták a zászlót, — foszlány csüng bár rajta,
S megcsókolja most is mindeniknek ajka!..

Ti szent tizenhármak! Hozzátok beszélek,
Tanúi a múlt nagy, dicső küzdelmének,
Kik láttátok őket vívözül elhulni:
Ti legyetek, hősök, annak is tanúi,
Hogy ez a nemzedék szabadságra vágyik.
S meg fogja bosszulni megölt nagyapáit!..

Lesz majd idő, melyben győzni fogunk még mil
Visszaszáll a nevünk, a dicső, a régi!
Ha zúg e kiáltás: Csatasikra ki hat!
Letépni a láncot, letörni az ívét,
Nyakunkra, kezünkre mit osztrák kéz rakott!
Lemossuk mi akkor ezt a gyalázatot!

Feltámad majd az a régi, kiesi tábor,
Uj erőt merít s megholtak porától,
Erős lesz majd a szív, ha a kar gyenge,
S elóllál a hősök büszke hadi rendje,
Kiket a hazáért nem riaszt meg semmi...
Nem szóval, hanem már karddal fogunk tenni!

Ha Kossuth apánktól jön még egy üzenet:
Porladó vitézek, felkölt az íleket!
Elesetek, élők, együtt leszünk majd ott,
A tizenhárom is ragadja a kardot,
S reszkető kezével újra harcra száll még,
Ézert a letiport, szép magyar hazáért!...

Lesz még a magyarnak az, ami most nincsen!
Nem nyögünk örökké atkos rab-bilincsen!
Lesz még e hazának egyszer szabadsága,
S nem görnyed le többé osztrák rab igába!
Vagy, ha elvesz a hon, veszünk mi is vele!...
— Feléd száll a sóhaj, az ima, az ének:
Szeressed a magyart! Magyarok Istene!

— Milyen idő lesz? A Meteor írja:
A jövő augusztus havának csomópontjai: 4,
6, 12, 13, 15, 19, 20 és 27. napokra esnek
a melyek még nem elég nagyszámúak ugyan,
de miután köztük csak a 6-iki hűvösebb, a
többi pedig mind meleg jellegű, így a foly-
tonos változásoktól mentesebb leszünk
augusztusban, mint az elmúlt három hónap-
ban voltunk. A legerősebb hatású csomópont-
ok 6, 13, 20 és 27-re esnek. A 6-iki hűvös,
a többi meleg, a 20-iki és 27-iki ezenkívül
még zivataros vagy viharos jelleggel. —
Augusztus jó szőlőerlelő hónapnak ígérkezik,
különösen, ha a várható nagyobb napkitöré-
sek is bekövetkeznek.

— Békéltető bizottsági ülés. Az
ipartestület békéltető bizottsága holnap dél-
után 4 órakor Vetőssy Béla iparhatósági
biztos elnöklése alatt ülést tart, melyen a per-
ügyek kerülnek tárgyalás alá.

— Szakszabályi ülés. Az ácsok szak-
osztálya vasárnap délután az ipartestület
kistanácsstermében ülést tart. Az ülésen a
munkarend szabályzat megállapítását tár-
gyalják.

— **Ellopták a pénzét.** Vig kedvében
volt tegnap Debreceni László éjjeli őr, el-
határozta hát, hogy kimutatja magát. Elseje
lévén, pénze volt bővíben. — Betért egy az
állomás közelében levő kisebb kocsmába és
italozni kezdett. Nyakrafőre ültette a boros
flaskókat kitűnő hangulatban, órák hosszat
és sötét este volt már, jó későre járt az idő,
amikor elhagyta a csapszéket. A beszédett
italtól erősen benyalt állapotban egyenesen
szolgálatba ment, alig ért az őrhelyére ledőlt
és elnyomta az álmot. Sokáig tartott, amíg
kialudva memóriát felébredt, amikor kelle-
metlen meglepetésben volt része. Valaki
ugyanis mialatt mélyen aludt, meglopta. Ki-
esente zsebéből 40 koronát tartalmazó er-
szényét. Hogy ki lehetett a tettes még csak
nem is gyanítja. Az esetről ma reggel jelen-
tést tett a rendőrségen, mely most keresi a
tolvajt.

— **Berukkolás.** Akik most már első
fegyvergyakorlatukra indulnának, ha rendes
időben, a múlt év októberében vonultak
volna be szolgálatukra: azok tegnap nézték
meg belülről a kaszárnyát. Augusztus else-
je volt az idén az a nap, amelyet ugy éne-
kelnek meg az ujoncok, amiként eddig ok-
tóber elsejéről szoktak vidám nótákat zen-
geni. Meleg van most nagyon, ilyenkor hű-
sül a katona, ha délelőtti gyakorlatát vé-
gezte. Rekrutajárás idején azonban nincs
helye a hűsülésnek. Kora reggeltől késő
estig tart az ujonckiképzés, két hónapon ke-
resztül. Várják már őket az öregek, nem
azért, mintha örömfük telnek abban, hogy
napestig verejtékeznek a szegények, hanem
azért, mert a velük való foglalkozás során
gyorsabban telik az az idő, ami októberig, a
mostani öreg katonák szabadulásáig még
hátra van. Megjöttek az új katonák, meg-
élénkítették a várost, bár ők maguk nem
élénkek. Ki az anyját, ki babáját siratja,
pedig katonáknál nincs helye a könnynek:
akit elnyel a kaszárnya udvara, az ne te-
kinse börtönnek a kaszárnyát, se Ferenc
Jóska parádés kabátját. Az nótaszóbból éljen
meg reményből, no meg a hazulról jövő le-
velek tartalmából. Ennivalóról gondoskodik
a — császár, avagy hogy az új katona adót
fizető édesapja.

— **Gyilkosság a bucsun.** Keszthely
ről írják: A Keszthely Hévíz mellett levő
Dobogómajorban a cselédek bucsut tartot-
tak. Ez alkalommal Gunbert János leány,
mikor haza készült, a cigánynyal magának
akart huzatni, de Ujlaki ezen annyira fel-
bőszült, hogy kést rántott elő és Gunbert
agyonszurta. A gyilkost letartóztatták.

— **Renitens képviselőtestület.** Bre-
zova község furcsán értelmezi a magyarság
supremációját. A tótizgatások következtében
olyan lépésre vetemedett, amely — azt his-
szük — egy kis világosságot fog deríteni a
nemzetiségi agitátorok üzelmeire s a parla-
mentet is felvilágosítja arról, hogy a nemze-
tiségekkal nem lehet keztyüs kézzel bánni.
Nyíráról táviratozza tudósítónk: Brezova
község képviselőtestülete megtagadta a köz-
ségi zárószámadások aláírását, mert azokat a
jegyző magyarul szerkesztette. Együttal azt
is követelte a képviselőtestület, hogy a
zárószámadások tót nyelven állítsanak
összé. A vármegye közgyűlése most felter-
jesztést intézett a belügyminiszterhez, hogy
a község képviselőtestületét oszlassa fel.
A belügyminiszter — úgy hírlik — sürgősen
elintézi a felterjesztést.

— **Ujítás a szállításoknál.** A cs.
és kir. közhadügyminiszter ur a hadsereg
ruházati és bőrnemű cikkeire pályázatot hir-
det. A hirdetmény fontos újításokat tartal-
maz, így pl. egyes iparosok is pályázhatnak:
a bőrarak tekintetében a beszállítási év leg-
hamarabb tudomásra jutott árai véletnek

alapul: csak olyanok adhatnak ajánlatot il-
letve írhatnak alá, kik a munkát értik és
tényleg dolgoznak s e tekintetben az ellen-
őrzés szigorú lesz. Az ajánlatot tenni akarók
elne mulasszák, s hirdetményt figyelmesen
elolvasni, mely teljes terjedelmében a Buda-
pesti Közlöny július 31-iki számában jelent
meg s a kamaránál is betekinthető. Ugyanott
láthatók ugy az egyesek, mint az alkalmi
szövegkezetek által kiállítandó ajánlat min-
tái. Az ajánlatok a kamarához legkésőbb
szeptember hó 7-én déli 12 óráig okvetlen
beajándók.

— **Uj törvény a katonai házassá-
gokról.** A bécsi hadügyminisztérium elké-
szült és jövőre életbe lép a katonai házassá-
ságokról szóló új törvény. Az új törvény az
alantos tisztelnél 40000 korona, kapitányok-
nál 30000, korona, őrnagyoktól feljebb pedig
20000 korona kauciót követel. A VII. rang-
osztálynál már nem követeli a mellékjövél-
delmek kimutatását.

— **Az iparokkal való házalás el-
tiltása.** Ismeretes a kereskedelemügyi mi-
niszternek sz az álláspontja, hogy — a föl-
merült számtalan visszaéléssel szemben —
végekép eltiltja a községekben és városokban
az iparokkal való házaló kereskedést. Leg-
utóbb Szentes város képviselőtestülete hozott
olyan értelmű határozatot, a melynél fogva
a házalást a város területén tiltja. A keres-
kedelemügyi miniszter ezt a határozatot jó-
váhagyta és mivel ez a döntése elvi jelen-
tőségű, most közli az összes törvényhatósá-
gokkal s ezek közt a Debrecen városával is.

— **Vérengző ujoncok.** Zsibórol je-
lentik: Julius 31-én Zsibó állomáson véres
verekedés volt, — a szolgálatra bevonuló
ujoncok között. A Tasnád vidékéről utazó
ujoncok összeverekedtek a zsibói ujoncokkal,
mely alkalommal Molnár Márton és Csapó
Gyula zsibói fiukat egy tasnádi ujonc bios-
kájával összeszurkálta. A nagy dulakodás-
nak a főszolgabíró erélyes közbelépése ve-
tett véget, a melyben a zsibói ujoncokat ki-
kísérő összes polgárság résztvett és a vona-
tot nem akarta a zsibói állomáson kien-
gedni, míg a tasnádmenti fiukon boszut
nem állanak. Végre a zsibói fiuk visszatér-
tása után a csendőrség közbelépésére a fő-
nök a vonatot elindíhatta.

— **A cár és a német császár.** Pá-
risból jelentik ezt a szenzációs értesülést:
A Figaro pétervári levelezőjének értesülése
szerint el van határozva, hogy a cár és Vil-
mos császár találkozása a nyár folyamán
elhatározott dolog, de a cár ne a fog Német-
országba jönni, hanem a két uralkodó a
ten eren, Björkö szigeténél, a finn tenger-
öbölben augusztus havában fog találkozni.
A találkozás napját még nem állapították meg.
Vilmos császár még két hét előtt meghívta
a cárt, aki a megívást azonnal elfogadta,
de arra kérte Vilmos császárt, hogy tekin-
tettel a Pétervárott készülő eseményekre, a
találkozást későbbre halasszák. Az új talál-
kozás valószínűleg augusztus 15-én Björkö-
ben fog megtörténi.

— **Egy báróság története** Lipótvárosi tár-
saságokban most pattant ki az az anekdotának
hangzó hír, amely csetei Herczog Péter báróságát
magyarázza meg. Azt mesélik ugyanis, hogy Herczog
még közneves korában, gyakran volt hivatalos a
gödöllői udvari vadászatra. A vadászat alkalmával
tartott beszélgetéseknél az uralkodó minden vendégét
ki szokta tüntetni megszólításával. Ilyenkor persze
miután a királynak minden alattalója „kedvese”
Herczog Péter „Lieber Herczog” megszólítással tün-
dösöt a többi egyszerű „Lieber Nagy”, „Lieber Kiss”
stb. között. A király rájött e megszólítás furcsasá-
gára s bárói rangra emelte a Herczog familiát azzal
az indoklással:

— Ich sage im doch lieber, „Lieber Baron”,
als „Lieber Herczog.”

— **Hajduböszörményi hírek.** Hajdu-
böszörményben nagykitérjedésű szőlőskertek
vannak és így a szőlőtermelés képezi a la-

kosság egyik fő keresetforrását. Az idén a szőlő szép fejlődésnek indult, az elmúlt heteken azonban a lisztharmat és a peronoszpóra igen nagy pusztításokat tett benne. A nem idejében permetezett szőlők csaknem teljesen tönkrementek, a permetezettek is nagyon sokat szenvedtek úgy, hogy a kedvező szüreti kilátás nagyon alászállott. — Hajduböszörmény határában a kalaszosok elég bőven fizettek. A cséplés most van folyamatban. A kapásnyövényekre eddig kedvező idő járt és igen szépen fejlődtek, de a pár hét óta tartó szárazság káros hatással van a növényzetre. Sáska a vidéken nincs, de az indásnövényeket valami fekete bogár pusztítja.

— **Pisztolypárbaj.** Tegnap délután 2 órakor az alsó-józsi határban pisztolypárbajt vívtak Rásó Sándor albiró és Grünau Poldi orfeumigazgató. A párbajnál Rásó részéről Békassy Jenő és Líránt József hírlapírók, Grünau részéről Sipos Béla szerkesztő és Nagy József segédkeztek. A párbajban a felek egyike sem sérült meg.

— **Tehológus,** szolid fiatal ember, aki a középiskolai tantargyak tanításában több évi nagy gyakorlati bir, aug. 1 től középiskolai tanulókat lakásukon javító, pót és felvételi vizsgákra való előkészítés végett elfogad, valamint középiskolába készülő tanulókat bár mely tantárgyból sikeresen előkészít. Megkeresések Sz. I. címre a Szabadság kiadóhivatalához (Csapó utca 9.) intézendők.

— **Uj katonai sipka.** A katonaságnál a nehéz sapka és csákó, különösen nyáron tudvalevőleg sok kellemetlenséget okoz. A napszúrás, a fejfájás, a fejbőr betegségei és a kopaszodás sokszor a nehéz sapka és csákó viselet következményei. Vitéz Árpád honvédbuzsárhadnagy Marosvásárhelyen igen értékes találmányt fedezett fel, amelyet a hadügyminiszter elé terjesztett. A találmány teljesen konstruált szállított készületek helyett el a sapka, vagy csákó felső részébe gombjába, amely készülék a sapka alatt a fejbőrt állandóan szárazon tartja és módot nyújt arra, hogy a levegő a sipkát, illetve csákót folyton átjárja.

— **Megakadályozott darabant panamak.** A gy. nyörű szebenmezei erdőket a pénzéhes abszolutizmus potom áron akarta elveszteni egy érdekeszöveketnek. A gyalázatos üzlet már készen volt, nyilvános pályázat mellőzésekkel már meg is alkudott az abszolutizmus a pénzsoporttal, amikor a sajtó mezejét vette a dolognak és még a nagy elnyomatás napjaiban is volt annyi ereje, hogy az államvagyonnak ezt a lekiösmertien elherdálását megakadályozza és így a száz erdők panamak abban maradt. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter most a száz hétszáz erdőeladása miatt Szebenmezei közgazgatási bizottságának erdészeti albizottságához leiratot intézett, amelyben tudatja, hogy a Cód-völgyi erdők eladását nem engedi meg, a Lotru völgyi erdőket eladhatják ugyan, de csak nyilvános árverés útján, 15.027.236 korona becsérték alapján 22 évi használatra. Azelőtt tíz millióért akarták eladni azt az erdőséget, amelynek csak egy része becsértékben is 15 millió koronát ér. És az elakarták adni 40 évi részletre, amikor most csak 22 évi használatra adják ki az erdőket! Mégis csak ez a kis üzlet lehetett az, amelyet az abszolutizmus végnapjában sikerült lefujni.

x **LEZTER JOZSEF** fényképezési, festészeti és fényképaagytási műterme Piac utca 44. dr. Ujfaluassy ház. Állandó fényképképzés a műterem kapubejárataánál levő kiállításban.

x **Utazók és ügynökök** fix fizetéssel és jutalékkal felvételre Schveitzer Testvérek cégnél Debrecenben, Piac utca 56.

x Az Arany Bika kávéházban minden este előnyzene.

Eletunt, a ki grófnak adja ki magát.

Rejtelmes öngyilkosság történt tegnap délután a fővárosban. A Lágymányoson föblelte magát egy uriasan öltözött fiatal ember, aki mikor a rendőr segítségére sietett, azt mondotta, hogy gróf Szapáry. Azután elvesztette az eszméletét. Irási, amelyből kitélét megállapíthaták volna, nem találtak nála. A rendőrség a nyomozás során megállapította, hogy az életunt nem az, akinek mondja magát. Nem is gróf. Valószínű, hogy egy volt pénzügyőr. A titokzatos öngyilkosságról tudósítunk a következő részleteket közli:

Tegnap délután 3 óra tájban a Lágymányoson Somogyi Albert rendőr észrevette, hogy a Duna partján egy uriasan öltözött fiatal ember izgatottan sétál fel és alá. Gyanasuak tűnt fel előtte és feléje közelédt. Erre a fiatal ember a kabátja zsebéből revolvart rántott elő és jobb kezével előtte magát Nyomban összehesett. Amikor a rendőr odaért, még élt és eszméletlen volt. A rendőr első kérdése volt:

— Kicsoda ön?

— Én gróf Szapáry Ferenc tartalékos huszártiszt vagyok — válaszolta. A Pannónia szállodában lakom, ott van a pénzem és a kizításkám!

Ezzel a feje hátrahanyatlott és elvesztette az eszméletét. A rendőr nyomban értesítette a mentőket és a főkapitányságot. A rendőrség részéről Kisteleky rendőrfelügyelő és a rendőrorvos ment ki a helyszínre. Ekkorra már megérkeztek a mentők is, akik a fiatal ember sérülését életveszedelemnek találták. Ruhája zsebeit átkutatták. Egyetlen sor írást nem találtak nála. A nadrágja zsebében mindössze 28 fillér volt. A mentők a Rókus kórházba szállították, a rendőrség pedig megindította a nyomozást az életunt személyazonosságának a megállapítása végett. Első sorban a Pannónia szállodát keresték fel a rendőrség emberei. Itt azt a felvilágosítást kapták, hogy a szállodában nem lakik és sohasem lakott Szapáry Ferenc gróf. Azonban éppen tegnap egy bérkocsis kereste a szállodában a gróft. A rendőrség megállapította, hogy a kocsis Bagó Mihály. Egyfogatu bérkocsija van és az Aggtelek-uticában állomásozik. A rendőrség kihallgatta Bagót, aki elmondotta, hogy tegnapelőtt reggel 4 órakor egy fiatal ember kereste fel állomáshelyén beleült a kocsiba és áthajtott Budafokra. Itt sorba járták a vendéglőket. Voltak többek között a kutyavilágban, a Palatinus-vendéglőben és egyebütt. A grófnak széles jó kedve volt, mindenütt nagy hangon beszélt:

— Majd jó napod lesz — mondotta a kocsisnak — mert igazi urat viszel.

Minden vendéglőben a kocsist is megkínálta. Budafokról áthajtott a Széna térre és itt a Csicek féle vendéglőben mulattak délután hat óráig. Itt már elfogyott a gróf pénze és zálogjegyekkel egyenlítette ki számláját. Majd át adta ezüst fogantyus botját a kocsisnak, a következő parancs kíséretében:

— Ezt a botot vidd a Pannóniába! Ott majd átadják a pénztárcámat. És itt megváriak.

A kocsis elhajtott a Pannónia szállodába, ahol azonban nem ismerték a gróft. Mire a kocsis visszament a Csicek-féle vendéglőbe, a „gróf” már nem volt ott. A rendőrségi nyomozás megállapította, hogy a fiatal ember tovább folytatta mulatozását. — Sorra járta a budai vendéglőket és gyűrtre meg ezüst órájára vett kölcsönt. Majd éjjeltájban összebrátkozott egy, a Horgony-uticában lakó utcai leánnyal és az éjszakát nála töltötte. Hogy tegnap délelőtt hol járt és mit eszelekedett, nem lehetett megtudni. A leánnytól délelőtt 10 óra tájban távozott. Az öngyilkosságot pedig délután 5 órakor követte el.

Ezután kihallgatták Szép utca 4 szám alatti lakásán gróf Szapáry Lászlót. A gróf kijelentette, hogy a Szapáry családban nincs Ferenc nevű gróf. Közölte a gróffal az életunt személyazonosságát, a mből a gróf azt következtette, hogy az életunt Mosetta Sándor

volt pénzügyőr, aki az ő bérmafia. — Könyvelmü, a gyuri passziókra vágyakozó fiu, aki állandóan Szapáry grófnak adja ki magát és emiatt már több kellemetlenségnek volt okozója. Most állás nélkül kóborol és Szapáry László grófnál koldulni szokott. A gróf több ízben segélyezte is. Ezek után azt hiszi a rendőrség, hogy az életunt Mosetta Sándorral azonos, azonban erre vonatkozólag sincs bizonyíték.

Az életunt a Rókus kórházban Farkas László főorvos királyi tanácsos osztályán fekszik. Még mindig eszméletlen állapotban van. Kihallgatni nem lehetett Farkas tanár márdében operációt végzett rajta. A golyó a szívesétele ember jobb szemét is kilötte. Azonkívül agyrongosolást is okozott. Állapota rendkívül súlyos. A rendőrség az életuntat lefényképeztetni és a fénykép alapján igyekszik megállapítani személyazonosságát.

TAVIRATOK.

Öngyilkos hivatalnok.

Kecskemét, augusztus 2. **Ruttner** Alfonz, az államvasutak fiatal tisztviselője idegrohamában ma délután agyonlőtte magát.

A kormány halottja.

Budapest, augusztus 2. **Izsáky** Ernő mérnök, akit a magyar kormány több ére amerikai tanulmányuttra küldött, Montóban meghalt. A kormány exhumáltatta. A holttest ma érkezett meg Budapestre s a holttestet el kormányköltiségen.

A forrongó Oroszország.

Helsingfors, augusztus 2. A helyőrség fellázadt s a csapatok megtagadták a szolgálatot. Pétervárott attól félnek, hogy a lázadás elterjed Kronstadtra s innen Péterhofba.

Budapesti gabonatözsde.

(Déli zárlat.)

Budapest, augusztus 2.

Buzakinálát mérsékelt, vételkedv osz-kély. Nyugodt irányzat mellett 14000 métermázsa került forgalomba változatlan áron. Egyébb gabonanemek közül rozs 10 fillérral olcsóbb, többi nyugodt. Idő: farró.

Buza októberre	14 86—88.
Buza áprilisra	15 44—46.
Roszs októberre	12 50—52.
Roszs áprilisra	12 90—92.
Zab októberre	12 86—88.
Zab áprilisra	13 12—14.
Tengeri augusztusra	12 56—58.
Tengeri szeptemberre	12 78—80.
Tengeri 1907 májusra	11 06—08.
Repcse augusztusra	31 50—70.

Törvénykezés.

§ **Udvarhelyi ügyész távozása.** Megírtuk a napokban, hogy az igazságügyminiszter dr. Udvarhelyi alügyészt kinevezte Marosvásárhelyre kir. ügyésszé. Udvarhelyi már a közel napokban távozik Debrecenből és elfoglalja új állását. Viselt hivatalát holnap adja át a szabadságáról hazatérő Szabó Bertalan alügyésznek.

Szerkesztői-posta.

N. L. Nem való nekünk.

Leona. Kegyed egy üzletben vásárolt, hozszunak találta a kiszolgálást, amire az üzlet főnöke vállalt vont és azt mondta:

— Ha nagysádnak nem tetszik, tessék máshol vásárolni.

Kérdi: Szükséges-e az üzletre nézve, hogy udvarias legyen a vevőjéhez? Kérdésnek is fölösleges, mert amely kereskedő udvariatlan, attól a vevő el, ő maga pedig... hoppon marad. Az udvariasság nem szolgáltság, nem megalázkodás, az egyszerűen üzleti eszély, a mely az üzleten kívül különben sem kötelez. Igaza volt a kereskedőnek abban, hogyha a modora nem tetszik, vásároljanak máshol, ezt azonban az ilyen szivélyes tanács nélkül is megselekedjük!

L. B. Teljesen igaza van, hogy a hatóságoknak a ki- és bevándorlók tuberkulózis viszonyaival is kell foglalkozniuk. E tekintetben azonban teljesen megnyugtathatjuk, hogy ott a magyar hatóság egy kiváló szakember, Tauffer Emil dr. által gyakorol ellenőrzést és ismételt volt alkalmunk meggyőződhetni, hogy figyelme a tuberkulózis viszonyaira nemcsak, hogy kiterjed, hanem e tekintetben igen sok hasznos intézkedés életbeléptetése által, nem csak a ki- és bevándorlóknak, hanem az egész országnak nagy szolgálatokat tett.

Regényesarnok.

Margit meg az a másik.

— Irta: Vidovich Ernő. — 8

III.

— Nem késő Margit. Legalább ha elválnak egymástól, nem mondja egyikük sem a másikról, hogy átkom volt az egész életen keresztül. Engedje, hogy most, mikor talán utoljára beszélünk igazán egymással, elmondhassam hosszú vallomásom, a melyet eddig nem tudtam elmondani, mert az igazi Margitnak volt szánva, azt pedig nem lestem soha.

— S ma az igazi Margit áll maga előtt?

— Igen. Meg sem tudnám mondani, mióta ismerjük egymást. Kis gyermekek voltunk mind a ketten, mikor megismertük egymást, emlékeink közösek, ha egy egy gyermekkor emléke jut eszünkbe, abban benne foglaltatik a másik is. Mikor még tündérmesét játszottunk... Maga volt az elvárásait tündérlány s én a királyfi, a ki megmentette magát, hogy feleségül vehesse.

— Régen volt. Lassan nőni kezdtünk mi is. Magát nevelőintézetbe vitték s nem láttam két teljes esztendőig. Mikor esztendője újra láttuk egymást, maga majdnem nagy lány volt s én repeső szívvvel örvendeztem magának, pedig hová tűnt akkor a barátság, mikor még tegeztek egymást s nem volt semmi titkunk egymás előtt.

— De maga fel akarta ujtani a barátságot. Talán nem is volt titka előttem, de nekem már volt. Lassan lopózott be a szívémben, magát nem lehet hirtelen megszerezni, igen én szerettem Margit az igazi első szerelem érzésével, úgy a mint szerettem még ma is. S bigyje el, igaz érzés volt, nem volt benne semmi önzés, semmi vágy, semmi kívánság, csak csendes betegség, ábrándos álmódás.

— Ne tagadja, hogy ismerte ezt az érzést, ismerte a fiatal leányok ösztönével, a kik a szívébe látnak minden férfinak különösen, ha az szerelmes.

Elhallgatott, csendes megindultsággal nézett Margitra, aztán halk, reszkető hangon folytatta:

— Hagyjuk. Megbántam, a mit tegnap mondtam. Nem volt jogom szemrehányást tenni magának, még kevésbé van ma. Azt a sok keserűséget nem az igazi Margit okozta nekem, mert bántanám az igazit? Itt állok ártatlanul maga előtt, ha megbántottam, csak a szerelmem vádolhatja. Elmondtam mindent, feleljen Margit, hátha van felelni valója.

Margit sokáig nézett Rápolthyra. Most nézett igazán, milyen szép, ha ábrándosan néz a szívéből bárát és fájdalom sugárzik.

— Miért most, Gábor és miért nem egy évvel ezelőtt? Talán akkor jobban hallgat-

tam volna magára. Kikerültem a nagyvilágba, annyian voltak körülöttem s észintén vallom, egyszer az egyik tetszett jobban, máskor a másik. Ha a kezdet kezdetén áll elém s azt mondja: Maradjon mellettem, szeretem! Ugy mind a kettőnket megkimélt volna a mai fájdalmas vallomásoktól. Most már késő. Hiába mondanám ma, hogy szeretem, hiába ígérnek örök hűséget, holnapra elfeledném egy másikért. Az élet első hullámcsapásai legdrágább kincsünket a leányhűséget r boldják el. Késő, késő.

Lehajította a fejét s nem mert a Rápolthy szemébe nézni.

— De nem is hinne nekem — tette hozzá.

Rápolthy elkéseredve nézett ki az ablakon, maga sem tudta min gondolkozik, nem indott urrá lenni a gondolatai s még kevésbé a szíve fölött.

— Haragszik? — kérde halkán Margit.

— Nem haragszom — felelt hevesen Rápolthy — hiszen maga sem hiszi, a mit mond. Tudna hűséges lenni, ha akarna Könyörgöm, tegye meg. Nem feledem el soha, szentül fogadom magának,

— S maga hiszi, hogy sikerülni fog?

— Hiszem.

— Megigérem, hogy nem feledem el, várni fogok magára, a míg visszajön, tudom hogy visszajönni.

— Várjon reám négy esztendőig, ha addig nem jövök, megcsaltam.

Megfogta a Margit kezét s megcsókolta!

— Köszönöm magának, hogy megtanított binni, remélni. Akármily vakmerően bíztam is eddig a jövőben az a maihoz képest csak hitetlenség volt.

Ábrándosan nézett Margitra. A tekintetük összeolvadt, kezükben hevesen lüktetett a vér.

És a hold elbujt a fellegek mögé. Talán a szerelmesek öreg barátja, a vén korhely nem szereti a limonádét.

(Folyt. köv.)

Ingyatlanok forgalma Debrecenben.

Trnka Teofil és neje Závoldszky Róza veszik a debreceni 5067 sztjkvben foglalt 662 négyszögöl majorsági földet a debreceni ref. egyháztól 2648 koronáért.

Zsedélyi István és neje Pelbárt Róza veszik a debreceni 5067 sztjkvben foglalt majorsági földet a debreceni ref. egyháztól 2700 kor.

Szjgyártó József és neje Huk Borbála veszik a debreceni 2421 sztjkvben foglalt 300 négyszögöl Vargakeresi szőlőt özv. Kelemen Ferencé Nikhazy Karolinától 1320 kor.

Hegedüs István veszi a debreceni 9555 sztjkvben foglalt 343 négyszögöl majorsági földet Lovász Jánostól 2600 kor.

Kemecsei Ferenc és neje Bak Eszter veszik a debreceni 9553 sztjkvben foglalt 4 hold 1132 négyszögöl ujosztású földet Schaf Jánostól 2600 kor.

Kovács Kálmán és neje Boldizsár Ilona veszik a debreceni 8237 sztjkvben foglalt 144 négyszögöl majorsági földet Nagy József és neje Pelei Piroskától 2300 kor.

Hevesi Gábor veszi a debreceni 779 sztjkvben foglalt 5 hold 656 négyszögöl 12 hold 1154 négyszögöl ujosztású földet és Veres-utcai 17. számú házat Dári István és társaitól 2600 kor.

Nagy Juliánna volt Fülöp Mihályné veszi a debreceni 8762. sztjkvben foglalt Bercsényi utca 26. sz. házat Kis József és neje Kis Esztertől 6400 kor.

Volh Miksáné Engel Sarolta veszi a debreceni 4795. sztjkvben foglalt 1298 négyszögöl Tócskerti szőlőtől a dr. Bailay Béla-tól egyharmadrészt 2000 kor.

Turai Farkas veszi a debreceni 2599. sztjkvben foglalt 1505 négyszögöl Postakerti szőlőt özv. Kálmán Jánosné Balogh Juliánától 9000 kor.

A m. kir. államvasutak alkalmazottai fogvasztási özetkezete veszi a debreceni 5920. sztjkvben foglalt Méliuszter 5. sz. házat Bódogh Gyula és neje Szucyogh Teréz-től 18000 kor.

Halász Péterné Némethy Gizella veszi a debreceni 2253 sztjkvben foglalt Szent Anna utca 22 sz. házat 18000 koronáért.

Ifj. Erdélyi Pál és neje Sackadi Sára veszik a debreceni 227 sztjkvben foglalt 4 hold 5001 négyszögöl onddi földet Vécsey Sándor és neje Molnár Juliánától 4600 koronáért.

Tessler Sámuel és neje Schiffman Matild veszik a debreceni 2450 sztjkvben foglalt Simorffy utca 40 sz. házat Glück Herman és neje Klein Reginától 1480 koronáért.

Tóth Gergely veszi a debreceni 570 sztjkvben foglalt Burgondia utca 5. sz. házat Fürst Gabriella özv. Gnhasz Józsefné és társaitól 205000 koronáért.

Magyar államvasutak menetrendje.

Érvényes 1906. május hó 1-től.

Debrecenből indul		óra	perc
Budapest felé (gyorsvonat) —	d. u.	4	30
Budapest felé (gyorsvonat) —	reggel.	8	57
Budapest — Nagyvárad felé —	d. u.	3	30
Budapest — Nagyvárad felé —	este	10	35
Szatmár — M.-Sziget felé —	d. u.	4	—
Csak Szatmár (gyorsvonat)	d. u.	6	55
Csak Szatmár (teher v. sz. sz.)	este	8	24
Szatmár — M.-Sziget f. (gyorsv.)	d. u.	12	11
Miskolc — Kassa felé — — —	reggel	8	51
Miskolc — Kassa felé — — —	este	7	22
Szerencs — S.-A.-Ujhely Kassa f.	d. u.	4	25
m. á. vasutó	reggel	5	35
vásártérről —	reggel	5	44
m. á. vasutó	d. e.	8	09
vásártérről —	d. e.	8	16
H.-Böszörmény m. á. vasutó	d. u.	11	11
B.-Sz. Mihály vásártérről —	d. u.	11	20
felé m. á. vasutó	d. u.	4	34
vásártérről —	d. u.	4	47
m. á. vasutó	este	7	—
vásártérről —	este	7	07
F.-Abony felé m. á. vasutó	reggel	4	35
F.-Abony felé vásártérről —	reggel	4	56
O.-Kócs — Polgár felé m. á. v.-tól	d. u.	4	56
O.-Kócs — Polgár felé vásártérről	d. u.	5	16
Derecske — N.-Léta felé — —	reggel	9	35
Derecske — N.-Léta felé — —	d. u.	4	51
Béprete érkezik:			
A reggel 8 ó. 57 p.-kor ind. gy. v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 05 p.-kor ind. sz. v.	este	6	40
Az este 10 ó. 31.-kor ind. sz. v.	reggel	5	45
A d. u. 4 ó. 46 p.-kor ind. sz. v.	este	9	35
Budapestről Debrecenbe indul:			
A d. u. 12 ó. 4 p.-kor érk. gy. v.	reggel	7	25
A d. u. 8 ó. 29 p.-kor érk. sz. v.	reggel	9	—
Az este 6 ó. 29 p.-kor érk. gy. v.	d. u.	2	35
Az éjjel 12 ó. 24 p.-kor érk. sz. v.	este	7	—
(P.-Ladányig gy. v. átszállással)	este	9	15
Debrecenbe érkezik:			
Budapest felől (sznmélyvonat)	d. u.	8	29
Budapest — Nagyvárad f. gyors	este	6	48
Budapest — Nagyvárad felől —	éjjel	2	24
Budapest — Nagyvárad felől —	d. u.	8	29
Csak P.-Ladánytól — — —	reggel	7	46
Csak Szatmár felől — — —	reggel	8	46
Szatmár — M.-Sziget felől — —	d. u.	4	12
Csak M.-Sziget felől — — —	este	10	11
Szatmár felől — — —	este	6	40
Kassa — Miskolc felől — — —	este	8	19
Kassa — S.-A.-Ujhely — Szerencs	d. e.	11	31
vásártérre —	reggel	7	33
mávasutóhoz	d. e.	7	40
vásártérre —	este	6	22
mávasutóhoz	este	6	28
vásártérre —	d. u.	8	29
mávasutóhoz	d. u.	8	35
F.-Abony felől vásártérre —	d. u.	7	44
F.-Abony felől m. á. vasutóhoz	d. u.	7	54
O.-Kócs — Polgár felől vás. tér.	reggel	5	25
O.-Kócs — Polgár felől máv.-hoz	reggel	5	35
Derecske — Nagy-Léta felől —	reggel	7	15
Derecske — Nagy-Léta felől —	d. u.	8	18

Cook és Johnson-féle

amerikai

Patent - tyukszem - Gyűrű

(törv. védve)

ma az egyetlen szer, mely a borrasztó tyukszem fáj-dalmakat — azonnal megszünteti és el is távolítja.

Ez ma a világ legjobb szere minden szenvedőnek ajánlatik.

1 drb. 20 fillér, 6 drb. 1 korona. Debrecenben kapható a következő gyógy-szerárakban: 385-6-4

Balázs Ödön Csapó-utca, — Kóczián De-
zső — Homokkert-utca, — Mihalovits Jenő,
— Muraközy László, — Sziloz Ferenc az
angyalhoz. — Radakovics Géza, — Dr.
Rothschnek v. k., — Dr. Varga és Bod-
nár G. az aranyegyszarvúhoz, — Kovács L.
a fehérhatyúhoz — és Tóth Béla urak-
nál, — ugyancsak a birodalom minden gyógy-
szerárakban és droguériájában.

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Első rangú kénes hévízü gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszap-fürdők, uszodák, török, kő- és márvány-fürdők; hőlég, szénsavas és villamosvíz-fürdők. Ivó- és belégzési kúra. 200 kényelmes lakoszoba. Szolid kezelés, jutányos árak. — Prospektust ingyen és bérmentve küld.

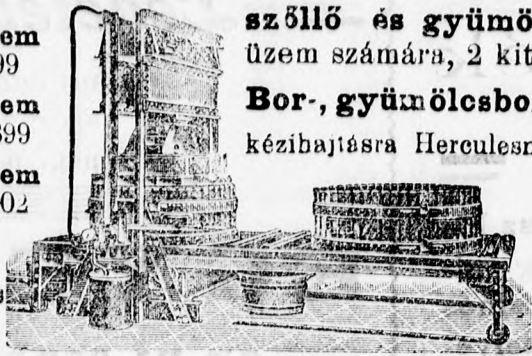
Az igazgatóság.

Hirdetések művészi illusztrálása, szövegezése, eredeti tervezetek kidolgozása és előleges költségvetések teljesen díjlanul.

GOLDBERGER AV.
BUDAPEST, IV. VACSI-UTCA 20. — HIRDETÉSI IRODA.

HYDRAULIKUS SAJTÓK

Arany érem Szeged 1899
Arany érem Budapest 1899
Arany érem Pozsony 1902

hydraulikus sajtóért.

szőlő és gyümölcsmust sajtolásra a nagy üzem számára, 2 kitolható kosárral vagy 1 kosárral.

Bor-, gyümölcsbor- és gyümölcsnedv-sajtókat kézibajtásra Herculesnyomerő szerkezettel fa vagy vas tányérral. — Gyümölcs- és

szőlő-őrleket, bogyzógépeket,

Gyümölcs aszaló készülékeket

gyártanak és szállítanak jótállás mellett mint különlegességet a legújabb szerkezetben.

MAYFARTH PH. és TA., BÉCS, III.

különlegességi gyár gyümölcserőteljesítési gépekben.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve. — Megrendelések idejekorán kéretnek.

Hirdetések jutányos áron felvételnek.

Olcsó-árban,

finom sárga és zöld-bélű cukor dinyéimet nagymenyiségben és

kifogástalan minőségben

becses figyelmükbe ajánlom!

Paczelt János

mag és virág kereskedése

Debrecen.

Zacherlin

Nagyon segít és utó-
érhetlen féregpusztító
Üvegekben vásárol-
juk.

Kapható:

Debrecen
Annók Sándor
Böszörményi István
Csanak József
Csicsó Lajos
Csillag József
Deutsch Lajos
Félegyházy János
Friseth Károly
Ganovszky Lajos
Grünberger és Glück
Havas József
Kertész Miklós

Kertész Nándor
Klein Ignác
Kóhn Henrik
Koslóssy Lajos
Kontsek Géza
Kovács Mihály
Krausz J. Bernát
Lindenfeld J. Jenő
Lusztig és Bán
Mayer Jenő
Molnár Jenő
Neumann Nándor
Parti Ferenc

Riekl Antal József
Róth Antal
Váray József

Berettyóújfalú:
ifj. Weiszberger Ignác
Rohart Nándor

Érmihályfalva:
Grósz Hermann és fia
Lévay Vince
Pollák Mór

Hajduböszörmény:
Gemeinbeck József

Tulogy Ferenc

Hajdunánás:

Slachta József

Hajduszoboszló:

Körner Lola

Tiszafüred:

Kiss Géza Ernő
Schön Jakab
Weizmann József

kereskedőknél.

Kamatozó
házi takarékperselyek.

Azon cél elérésére, hogy egész kis összegek is gyümölcsözőleg elhelyezhetőek legyenek, igen csinos kiállítású házi takarékperselyeket rendeztünk be, melyeket **ingyen**

bocsátunk feleink rendelkezésére.

E szabadalmazott perselyek használata világszerte rohamosan terjedt el és nagy kedveltségnek örvend.

ALFÖLDI TAKARÉKPÉNZTÁR,
DEBRECENBEN.

Védjegy: „Hergony”

A Liniment. Capsici comp.,
a Hergony-Pain-Expeller pótléka

egy régióknak bizonyult házi szer, mely már több mint 36 év óta legjobb fájdalom-csillapító szernek bizonyult közvéleményénél, szíznél és megkülönböztetését bedörzsölésként használva.

Figyelmeztetés. Sifény hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosnak legyünk és csak olyan áruvet fogadjunk el, amely a „Hergony” védjeggyel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 60 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és tégyszórában minden gyógyszertárban kapható. — Főiskola: 1883. László József gyógyszerésztől, Budapest.

Richter gyógyszerész-tára
„Arany crossalánhos”, Prágában.

Legelegánsabban készítek

uri öltönyöket, felöltöket, esőköpenyeket, sport-öltönyöket, dísz-magyar ruhákat, papi palástok, reverendák és fővegeket, valamint sikkes

EGYENRUHÁKAT

az új szabályzat szerinti kivitelben.

Készítek továbbá teljes katonai felszereléseket a legelegánsabban, bármely fegyvernemhez, úgy tényleges, mint tartalékos tiszt és egyéves önkéntes urak részére a legelőnyösebb árban.

A n. é. közönség nagybecsű pártfogását továbbra is kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Prelovszky András

katonai és polgári szabó

Debreczen, Kossuth-utca 4. szám.

Klimatikus gyógyfürdő. **GLEICHENBERG** Nyári üdülő. IDÉNY: Május—Október.

(Stájerország.)

Gyógyjavallatok: Légzőszervek hurutos bajai (Asztma, Emphysem) az emésztési szervek sziv-izmok megbetegedésénél, idegbajoknál stb.

Gyógyeszközök: Inhalációs theraia, pneumatikus kamarák, hidegvizgyógyintézet, szénsavas fürdők, Fangó-gyógyimód stb. stb.

Gyógyforások: Konstantin-, Emma-forrás, Szent-János-kut, Remete-forrás.

■ Kimerítő képes prospektussal szolgál, lakás és kocsimegrendeléseket elfogad a Fürdőigazgatóság. ■

A perselyek az Iparbank kirakataiban láthatók.

A Debreczeni Ipar- és Kereskedelmi Bank

a takarékoságot elősegítendő

mindenkinek, ki betevőink sorába lépni hajlandó,

egy acélból készült, csinos

Takarék-gyűjtő szekrényeket

ad kölcsön, ha első betétként 5 koronát fizet be, mely összeg a betevő tulajdonát képezi és betéti könyvet kap róla és kamatozik.

A takarékgyűjtő szekrényeket

zárva kézbesítjük feleinknek és csak egyedül mi nyithatjuk ki; szükséges tehát, hogy havonként legalább egyszer elhozzák azt hozzánk, hogy az összegyűlt legkisebb összegeket is átvegyük és kamatoztatás véget a betétkönyvbe bejegyezhessek.

Ha csak 20 fillért becsusztat naponta a perselybe, csodálkozni fog, hogy mily összegre nő az rövid 5 év alatt is.

Tájékozással szolgáljon a következő táblázat:

	Tőke	Kamat	Összesen
20 fillér naponként 5 év alatt növekedik	365.—	37.98	402.08
40 " " " " " "	730.—	75.96	805.96
60 " " " " " "	1095.—	113.94	1208.94
80 " " " " " "	1460.—	151.92	1611.92
1 kor. " " " " " "	1825.—	189.90	2014.90
2 " " " " " "	3650.—	370.80	4029.80

Kérjen tehát ily

Takarék-perselyt

a Debreceni Ipar- és Kereskedelmi Banktól.